

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/367/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612209017
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4612209017.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 322,70 eur, takto

rozhodol:

Podaný návrh sa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa trovy konania nepriznávajú.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 322,70 eur. Ďalej v podanom návrhu uviedol, že navrhovateľ v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním a to postupom podľa ust. §-u 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: 4381753 dlžníkom: (povinná):Z. Ž., nar. XX.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci EX 12607/2011. Exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu (Okresný súd Topoľčany) (ďalej len“ Exekučný súd“) a požiadal ho udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedených podľa týchto procesných pravidiel (§ 44 ods. 2 EP) sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto

procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu!

V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu (štátneho orgánu) rozhodnutie rozhodcovského súdom, alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná:

- nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti;
 - si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu;
- rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.11.2010 (konanie pritom začalo 27.5.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškania viac ako 175 dní!).

Opísaný postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísluje nasledovne. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu 125 eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľ ďalej uviedol, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík :

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
 - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným;
 - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného;
- a najmä, že navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 322,70 eur. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu teda 660 eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 eur za mesiac.

Krajský súd uznesením zo dňa 25.10.2012 č.k. 5NcC/641/2012-9 prikázal vec na prejednanie Okresnému súdu v Leviciach.

Odporca sa k podanému návrhu písomne vyjadril dňa 17.4.2014. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky návrhu spísaného navrhovateľom, na, že navrhovateľ nedokázal uviesť spisovú značku príslušného exekučného konania pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepredložil ani relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy atď. V skutočnosti navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Odporca navrhol konajúcejmu súdu aplikáciu ustanovenia §-u 43 ods.

10.s.p. V tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Z takto formulovaného návrhu nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si navrhovateľ uplatňuje škodu, keďže v návrhu sa tieto tituly prelínajú a navrhovateľ neuvádza jednoznačne z ktorého titulu, titulov si uplatňuje nárok, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietáhov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Pri prietáhoch je potrebné poznamenať, že navrhovateľ neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Navrhovateľ neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu resp.

možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým v zmysle zásady vigilantius iura (každý nech si stráži svoje právo). Odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporca poukázal na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené dňa 23.4.2012. Vzhľadom na to, že už dňa 27.9.2012 bol okresnému súdu doručený návrh je zrejme, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí šesťmesačnej lehoty, ale skôr. Z ustanovenia §-u 15 ods. 1, §-u 16 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadosti a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody ustanovuje zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky pri splnení, ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2/ vznik škody,
- 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Ďalej odporca uviedol, že prax ukázala dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa §-u 45 ods.1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Odporca dal do pozornosti, že samotný navrhovateľ uvádza znenie ustanovenia §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených “. V samotnej dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu §-u 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada

Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor Slovenskej republiky. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „ rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie lítery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia navrhovateľa je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca,

nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejme, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu I.ÚS/16/02 odporca uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Ďalej odporca poukázal na ustanovenie §-u 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných

prieťahoch v konaní. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia a ani povinnosť ich preukázania a teda odporca nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 (t.j. tri roky pred dňom kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatnil, je možné považovať za hypotetické. Podľa tvrdenia navrhovateľa si navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajov spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Taktiež navrhovateľ uvádza, že škoda zaťažila navrhovateľa výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií publikačné výdaje, poštovné. Navrhovateľ neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa §-u 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí. Navrhovateľ v tomto konaní na preukázanie vzniku majetkovej škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu. Navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmito obdobím ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých pri ktorých žiadne exekúcie neprebiehali. Akákoľvek výška nákladov

prevádzkovania na správu informačného systému vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje odporca za účelové. Pri ďalšej položke navrhovateľa- „udržiavanie „systému, ide taktiež o činnosť, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. V súvislosti s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že navrhovateľ si uplatňuje neprímerané čiastky. Navrhovateľ sám uvádza, vo svojom stanovisku zo dňa 2.7.2012 k žiadosťiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, že disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme a že návrhy boli spracované v elektronickej forme a súdu boli odoslané v tejto forme rovnako tak elektronicke. Odporca má znovu za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 125 eur paušálne za každého dlžníka je nadhodnotené a tiež nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslňovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik škody a ani výšku škody. K nemajetkovej ujme v peniazoch v pomernej výške, k čiastke 660 eur odporca poukázal na viacero nálezov ústavného súdu SR kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660 eur alebo 663,88 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov je nesprávna úvaha. Tiež poznamenala, že vznik nemajetkovej ujmy je odlišný u právnických osôb a fyzických osôb. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku NS ČR sp.zn. 30Cdo/675/2011. Odporca nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. K aspektu prihladenia na dobré mravy a nemajetkovú ujmu s prihladením na poškodenú osobu a odporca poukázal vo svojom vyjadrení na to, že v posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju povinnosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany spotrebiteľov podmienila najmä činnosť navrhovateľa na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu

spotrebiteľských úverov, je predmetom exekučných konaní, ktoré navrhovateľ inicioval a ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Odporca upozornil, že ako prílohu vyjadrenia doložil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pod č.JUST/A3/RM/kb D (2010) 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľa, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa čl. 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10). O negatívnej percepcii navrhovateľa verejnosťou, resp. aj špecializovanými

organizáciami na ochranu spotrebiteľov (Spotrebiteľské centrum) svedčí napr. článok v denníku SME zo dňa 16.7.2012, ktorý odporca priložil v prílohe svojho vyjadrenia. Z popísaného je zrejmé, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou

negatívne. Nie je možné opomenúť, že v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa a to v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľa automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenie práva spotrebiteľa. Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. považuje navrhovateľ návrh za právne neopodstatnený a žiadal, aby návrh proti odporcovi bol v celom rozsahu zamietnutý a navrhovateľovi súd nepriznal náhradu trov konania.

Navrhovateľ zaslal súdu emailovým podaním zo dňa 27.11.2014, 23.10.2015 identické návrhy na prerušenie konania.

Súd konal v neprítomnosti účastníkov, pričom navrhovateľ predvolanie mal riadne a včas doručené dňom 6.8.2015, právny zástupca navrhovateľa dňa 6.8.2015, neúčast' súdu ospravedlnil právny zástupca navrhovateľa mailom dňa 26.10.2015 z dôvodu zaslaného návrhu navrhovateľ na prerušenie konania a požiadal o odročenie pojednávania. Odporca predvolanie mal riadne a včas doručené dňa 6.8.2015, neúčast' súdu ospravedlnil, zo dňa 23.10.2015 z dôvodu hospodárnosti konania o odročenie nepožiadala.

S poukazom na tieto skutočnosti súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu podľa §-u 101 ods. 2 O.s.p.

Súd sa oboznámil s obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn4Er/556/2011, písomným návrhom navrhovateľa, s písomným vyjadrením odporcu k návrhu, zo dňa 17.4.2014 reakciou na výzvu súdu o predloženie písomného podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s vykázaním dátumu podania), ktorú súdu zaslal navrhovateľ, článkom uverejneným v SME, stanoviskom Európskej komisie.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 4Er/556/2011 vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní Advokátska kancelária Advocate s,r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnej: Z. Ž. nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C., K. XXXX/XX, o vymoženie 551 eur istiny s príslušenstvom podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorský úrad so sídlom 821 08 Bratislava, Záhradnícka 60, na Okresný súd Topoľčany žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp.zn. EX/12607 /11 na základe návrhu oprávneného a na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, (ďalej len „Rozhodcovský súd“) zo dňa 2.11.2009 pod sp.zn. SR 16596/09, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 23.11.2009 a vykonateľnosť dňa 26.11.2009. Žiadosť o udelenie poverenia bola exekučnému súdu doručená dňa 2.8.2011. Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 30.8.2011 č.k. 4Er/556/2011-12 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Topoľčany nebol podaný opravný prostriedok a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.9.2011.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 125 eur z titulu majetkovej škody a sumy vo výške 322,70 eur z titulu nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ špecifikoval majetkovú škodu ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Náklady pozostávajú zo sumy 70 eur ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, zo sumy 40 eur ako náklady na udržiavanie a správu informačného systému a zo sumy 15 eur ako administratívne náklady. Navrhovateľ sa ďalej domáhal nemajetkovej ujmy v peniazoch. Túto náhradu odôvodnil tým, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného;
 - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu k povinným;
 - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvencii povinného;
- a najmä navrhovateľ mohol skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu.

Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určení jej výšky vychádzal navrhovateľ pre možnú analógiu k doktríny prijatej Ústavným súdom Slovenskej republiky, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660 eur. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 322,70 eur. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny Ústavného súdu t.j. 660 eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55 eur za mesiac.

Navrhovateľ požiadal u odporcu o predbežné prerokovanie nároku. Odporca do podania návrhu na súd nereagoval pozitívne.

Podľa §-u 82 ods. 1 O.s.p. konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

Podľa §-u 3 ods.1 písm. d/ zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení platnom a účinnom do 31.12.2012 t.j. ku dňu rozhodnutia Exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia ku dňu 30.8.2011) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci , okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa §-u 4 ods. 1 písm .a/ bod. 1 vyššie cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa §-u 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa §-u 9 ods. 1 vyššie cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom . Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa §-u 9 ods. 2 vyššie cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa §-u 15 ods. 1 vyššie cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa §-u 16 ods. 1 vyššie cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa §-u 17 ods. 1 vyššie cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa §-u 17 ods. 2 vyššie cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa §-u 17 ods. 3 vyššie cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa §-u 19 ods. 1 vyššie cit. zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa §-u 19 ods. 3 vyššie cit. zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa §-u 27 ods. 1 vyššie cit. zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa §-u 41 ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (v znení platnom a účinnom do 31.12.2011 t.j. v období dňa doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd t.j. k 2.8.2011) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa §-u 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku možno vykonať exekúciu aj na podklade

a/ rozhodnutí orgánov Európskej únie,

b/ rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,

c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií zmierov nimi schválených,

e/ osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,

f/ vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,

g/ platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,

h/ vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia,

i/iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,

j/ dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

Podľa §-u 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm./ c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa §26 zák.č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Súd na základe vykonaného dokazovania, považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný a preto ho zamietol.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 17.4.2014 poukázal na predčasne uplatnený nárok navrhovateľom, nakoľko navrhovateľ prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručil odporcovi dňa 23.4.2012. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 27.9.2012. Napriek tomu, že navrhovateľ podal návrh na súd pred uplynutím šesťmesačnej odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uvedená lehota už uplynula, nárok navrhovateľa uspokojený nebol a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu šesťmesačná lehota uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a v súdnom konaní možno o veci rozhodnúť.

Súd pri rozhodovaní neprihliadal na vznesenú námietku premičania odporcom. Žiadosť o udelenie poverenia v tejto veci došla na Okresný súd Topoľčany dňa 2.8.2011, pričom do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u odporcu neuplynula lehota troch rokov. Samotný návrh zo strany navrhovateľa bol podaný na súd dňa 27.9.2012.

Návrh vo veci samej obsahoval všetky potrebné náležitosti a preto súd nepovažoval za dôvodné postupovať podľa ustanovenia § 43 ods. 2 O.s.p. a vyzývať navrhovateľa na odstraňovanie väd podania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 4Er/556/2011 súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 2.8.2011 doručil Okresnému súdu Topoľčany žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučná vec je vedená pod sp.zn.4Er/556/2011, EX 12607/11, proti povinnej: Z. Ž., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C., K. XXXX/XX pre vymoženie 551 eur s príslušenstvom. Okresný súd v Topoľčanoch uznesením zo dňa 30.8.2011 č.k. 4Er/556/2011-12 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.9.2011. Voči tomuto rozhodnutiu nebol podaný opravný prostriedok. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, 841 04 Bratislava, Karloveské rameno 8 zo dňa 2.11.2009 sp.zn.16596/09, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2009 a vykonateľnosť dňa 26.11.2009. .

Z uvedeného vyplýva, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté v lehote 28 dní a nie s omeškaním viac ako 175 dní, ako uvádza navrhovateľ v návrhu.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná zákonom č. 514/2003 Z.z. ako zodpovednosť objektívna (nie je potrebné preukazovať zavinenie). Priznať náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom je možné len za predpokladu kumulatívneho splnenia uvedených podmienok. V prípade, ak absentuje čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno spočíva v súdnom konaní na navrhovateľovi ako poškodenom, aby preukázal splnenie všetkých podmienok pre priznanie náhrady škody.

Škoda sa v právnom zmysle definuje ako peniazmi vyjadriteľná ujma na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom t.j. peniazmi.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je daná vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, neprerušovaný, bezprostredný, nie je postačujúce, ak je iba sprostredkovaný. V kontexte zisťovania príčinnej súvislosti je potrebné preto skúmať všetky skutočnosti prichádzajúce do úvahy ako (priama) príčina škody, či existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná.

Pri kategórii nesprávny úradný postup podľa obsahu tohto pojmu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami. Nesprávnym úradným postupom podľa §-u 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní ako aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Navrhovateľ v návrhu poukázal aj na to, že k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe i keď neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi. Navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na uplatnené náhrady z nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nekonal podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko rozhodnutie vydal po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti súdu.

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla procesnému súdu dňa 2.8.2011. K dátumu od 1.6.2011 bol novelizovaný Exekučný poriadok v ktorom bolo v ustanovení § 41 ods. 2 písm. d/ uvedené rozhodnutie rozhodcovského súdu ako exekučného titulu. Rozhodcovský rozsudok nie je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. Takéto posúdenie vyplýva aj z komentára § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý potvrdzuje, že rozhodcovský rozsudok je potrebné posudzovať za exekučný titul podľa §-u 41 ods. 2 písm.d/ Exekučného poriadku.

V predmetnom exekučnom konaní bol exekučným titulom rozsudok rozhodcovského súdu a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade nevzťahovala. K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu, ktorými sú rozhodcovské rozsudky dochádza a aj dochádzalo v zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný ex offo skúmať v štádiu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či orgán, ktorý ho vydal mal na takéto vydanie právomoc, či rozhodcovské konanie sa uskutočnilo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, či ide o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že Okresný súd Topoľčany v exekučnej veci sp.zn. 4Er/556/2011 postupoval správne aj vtedy, ak nerozhodol v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a takýto postup nemožno vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup. Ustanovenie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. upravuje síce procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ale len pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/.

Z ustanovenia § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu sp.zn. II.ÚS 248/2013 v ktorom skonštatoval: „ Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad , že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota pritom výslovne v zmysle zákona neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §41 ods.2 písm. c/ (t.j. ak je exekučným titulom notárska zápisnica) a d(t.j. ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok). Zákon upravuje túto výnimku z dôvodu potreby preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie. Uvedená výnimka upravená v § 44 ods. 2 týkajúca sa udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica, bola do Exekučného poriadku zavedená zákonom č. 144/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to s účinnosťou od 1. júna 2010“:

Navyše z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (uvedené platilo aj pred 1.júnom 2010).

Z vykonaného dokazovanie nevyplýva, že by po doručení žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie bol Okresný súd Topoľčany nečinný a že by v exekučnej veci vznikli zbytočné prietahy zo strany súdu pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.

Žiadosť o udelenie poverenia bola exekučnému súdu doručená dňa 2.8.2011 a súd uznesením zo dňa 30.8.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Súd konal bez zbytočných prietahov, keď o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol dňa 30.8.2011.

Navrhovateľ nepreukázal , že musel počas exekučného konania v období , ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o nej vynaložiť osobitné náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Potreba navrhovateľa na udržiavanie a správu informačného systému vznikla u navrhovateľ už poskytnutím úveru povinnej a vedením tejto pohľadávky v systéme ako neuhradené. Navrhovateľ informačný systém využíva nielen ako uvádza počas „domnelých“ prietahov ale aj pred týmto obdobím aj po ňom a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali.

Z pripojeného exekučného spisu nevyplýva, že navrhovateľovi vznikli náklady na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde. Vzhľadom na primeranosť lehoty, v ktorej súd rozhodol o uvedenej exekučnej veci, nemohlo dôjsť k vzniku nemajetkovej ujmy uvádzanej navrhovateľom v návrhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd návrh v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ nepreukázal v konaní nesprávny úradný postup v dôsledku, ktorého mala byť spôsobená škoda v žalovanej výške, nepreukázal tiež príčinnú súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Základné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci musia byť splnené kumulatívne. V konaní nebol zistený právny základ zodpovednosti odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu. Vzhľadom na zistený skutkový stav, súd neskúmal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ani ich rozsah. Takýto postup súdu by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania a nadbytočný.

Súd na návrh na prerušenie konania zaslaný navrhovateľom dňa 27.11.2014 neprihliadal, pretože mal za to, že o tomto návrhu na prerušenie konania nebolo potrebné rozhodovať, pretože bol urobený elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom a nebol v zákonom stanovenej lehote doplnený písomne alebo ústne do zápisnice. Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom je potrebné doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada. Pod pojmom „návrh vo veci samej“ okrem návrhu treba rozumieť aj všetky dispozičné úkony s predmetom konania, teda v danom prípade i návrh, na prerušenie konania. (rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.6.2015 č. k. 26Co/136/2015-247) . Navrhovateľ dňa 27.11.2014 zaslal súdu návrh na prerušenie konania bez zaručeného elektronického podpisu, ktorý v lehote troch dní nedoplnil písomne ani ústne do zápisnice. Súd neprihliadal, ani na návrh na prerušenie konania zaslaný navrhovateľom dňa 23.10.2015 emailom t.j. elektronickými prostriedkami, nakoľko išlo identický návrh na prerušenie konania ako dňa 27.11.2014, ktorý nebol doplnený ani ústne do zápisnice ani písomne do troch dní. Identický návrh na prerušenie konania zaslal súdu navrhovateľ dňa 26.10.2015, na ktorý súd neprihliadal pre totožnosť prechádzajúcimi návrhmi na prerušenie konania . Ani tento nebol doplnený v lehote troch dní tiež nebol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa §-u 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníkov, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkov, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § - u 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa §-u 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporca mal v konaní plný úspech a preto má právo proti navrhovateľovi na náhradu trov konania. Odporca si trovy konania neuplatnil, tieto, ale nevyčísli ani v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, zo spisu mu žiadne nevyplývajú a preto súd odporcovi žiadne trovy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa . jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1. O.s.p.).